

[Valdemar Sørensen.]

det, som det foreligger, ikke er muligt at faa Finansministeren ind paa at anerkende Berettigelsen af nogen af de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, antager jeg, at vi kommer til at føje os i den Skæbne, Lovforslaget bereder os. Dog vil jeg mene ligesom det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det er lidt uforstaaeligt, at den højtærede Finansminister tager Opgæld paa Forretningen, om jeg saa maa sige, ved at budgettere en Indtægt af Afgiften paa 19 Mill. Kr., naar det kun er 15 Mill. Kr., der skal dækkes. Jeg erkender, at jeg ogsaa godt kunde lide i et meget hurtigt arbejdende Udvalg at faa en Redegørelse for, hvorfor man gør det. Jeg kan naturligvis indrømme, at med en svindende Beholdning rundt omkring i Erhvervslivet vil Sikkerheden for at faa de 15 Mill. Kr. ind, hvis man budgetter lidt nøje, være særdeles tvivlsom, hvorimod man med en Margin paa 4 Millioner i hvert Fald dog har noget at løbe paa.

Om Enkelthederne i Lovforslaget tør jeg maaske sige, at jeg ikke er rigtig klar paa, hvordan § 2, Papirafgiften, kommer til at virke, om det herved kun er det indlandske Papir, der fordyres, hvorimod det udenlandske Papir faar Lettelsen ved Importafgiftens Bortfald. Jeg kunde godt lide at vide, hvordan denne Bevægelse kommer til at virke ind paa hele Erhvervslivet, navnlig paa Papirforbruget i Almindelighed, f. Eks. paa Papiret til Dagspressen og anden Presse.

Det er ikke muligt af Bemærkningerne til Lovforslaget at se, hvordan de 10 Mill. Kr., der regnes at ville komme ind ved Forhøjelsen af Spiritusbeskatningen, fordeles sig paa Øl og den rene Spiritus, men vi kan maaske faa nogle Oplysninger herom. Holder jeg mig foreløbig til Øllet, forekommer det mig, at denne Forbrugsvarer efterhaanden bliver noget rigelig udsat for Beskydning af Skattepolitikken. Den minder mig efterhaanden lidt om den berømte Bager i Wessels Digt om Smeden og Bageren: Ølbageren har vi altid i Nærheden at hænge op! Men det er alligevel et Erhverv, det drejer sig om, og bag det endelige Produkt ligger der en Række Handelserhverv baade i Grossist- og Detailomsætningen, som man dog vist skal tage et vist Hensyn til, og naar vi husker paa, hvordan man ved den sidste Forandring af de midlertidige Afgiftslove anerkendte, at man nu inden for Tobaksvarerbeskatningen var naaet saa vidt, at man maatte tage rimelige Hensyn til de Mennesker, der levede af at fremstille og forhandle disse Varer, saa kan jeg ikke lade

være med at gøre den Bemærkning, at efter min Anskuelse staar man nu paa samme Standpunkt med Hensyn til Ølproduktionen og den Beskatning, der finder Sted. Jeg tror ikke, det er rigtigt at blive ved; jeg tror oven i Købet, at det er en Fejl, at man fortsætter, som man fortsætter med dette Forslag, der foreligger for os. Men jeg kender jo alle de Argumenter, som, hver Gang man skal have flere Penge ind ad indirekte Beskatnings Vej, først og fremmest fører til, at man raaber paa at faa Ølbagerne frem.

Om Toldlovforslagsafsnittet skal jeg ikke sige mange Ord ud over den enkelte Betragtning, jeg allerede gjorde gældende. Der er det kedelige ved Beskatningen af Tobaksvarer, at den rammer netop her paa et Sted, hvor vi ved den sidste Behandling af Afgiftsloven var inde paa, at nu havde vi naaet Grænsen. Man kan naturligvis sige, at det er ikke forfærdelig meget, naar Raatobakken gaar op fra 2 Kr. til 2 Kr. 30 Øre i Told. Men jeg antager dog efter det, der foreligger, at kunne sige og mene, at hermed forsvinder den 8 Øres Cigaret af Omsætningen, da man i det mindste maa have 1 Øre mere, hvis man skal have dækket Skatteforhøjelsen paa Raavaretobakken. Hvad det gør, kan man jo tage Stilling til alt efter sin Indstilling til de Problemer, som ligger i alt dette, men jeg synes alligevel, at paa dette Punkt er der visse Ting i Lovforslaget, som ikke er rigtig rare at se frem til.

Jeg skal ikke forlænge denne Debat mere, blot ligesom et Plaster paa Saaret ved det, som er foregaaet her, gøre opmærksom paa, at samtidig med at man nu vedtager denne Toldlovgivning og Afgiftslovgivning og derved forøger de Byrder, som en Del af Produktionslivet og Omsætningen har at bære, er der adskillige Omraader, der lettes ved Bortfald af Importafgiften. Der er mange Varer, hvor man bliver fri for Toldforhøjelser, faar denne Afløsning, uden at der gives noget for den, saadan som det vel oprindeligt var Meningen, at den skulde foregaa. Der er jo Varer af den Art i Forbruget, der spiller nogen Rolle, som Kaffe og Kaffesurrogater, Cikorierødder, elektriske Installationsartikler; der er Farvevarer, Frugter, en hel Del Instrumenter, Arbejder af Sten, Jern, Ler eller Fajance, Kakao, Grøntsager, Krydderier, en hel Del Jernvarer, Parfumerier, Metal- og Trævarer foruden en Del Spisevarer; og endnu flere af disse Omraader af Erhvervslivet og Forbruget kan glæde sig ved, at Importafgiften er bortfaldet. For deres Vedkommende sker det ganske gratis,